Chabad of Sharon

ב"ה מרכז חב"ד, שעראן

קיצור שולחן ערוך אדה"ז

הלכות יום הכפורים

Kitzur Shulchan Aruch Horav

Laws for Yom Kippur

Collected and translated by Rabbi Chaim Wolosow

מלוקט ותורגם ע"י הרב חיים צבי וואלאסאוו

Erev Yom Kippur 5756

ערב יום כפור תשע"ו

A collection of laws for Yom Kippur from the Shulchan Aruch Horav, with some additions from Sefer Haminhagim and Shulchan Menachem

B"H

Our class meets every weekday morning after Schachris. In order to help with the review of the laws needed for Yom Kippur, I collected some laws from the Shulchan Aruch Horav, (The alter Rebbe's Shulchan Aruch) and we reviewed them together in class. Unfortunately there was only enough time to do part of the laws of Yom Kippur, the rest we will, with Hashem's help, finish another time.

I mainly took from the Shulchan Aruch the הלכה למעשה (the actual ruling) for a quick review of his rulings in practice. The intent is for the reader to further look inside the Shulchan Aruch for the details and clarification. ONE SHOULD NOT DECIDE ANY RULING IN PRACTICE FROM THIS KITZUR. For actual practice one should always consult and follow the rulings of a competent Rabbi.

This booklet was compiled rather quickly and there are inevitably many mistakes, typos, etc., we would be delighted to hear your comments and corrections.

I pray that this booklet will inspire people to increase their study and knowledge of the laws and Chabad customs for Yom Kippur. May we be זוכה to give nachas to our משלח, our Rebbe.

I wish everyone a גמר חתימה טובה.

Eve of Yom Kippur 5776

Sharon, MA

Rabbi Chaim Wolosow

Table of contents

Chapter 604 - The order of erev Yom Kippur **4**
Chapter 605 - The custom of Kaporos on erev Yom Kippur **5**
Chapter 606 - One should apologize to his friend on Erev Yom Kippur **6**
Chapter 607 - Order of the confession by Minchah on erev Yom Kippur **8**
Chapter 608 - The order of the Seudah Hamafsekes **10**
Chapter 609 - *Hatmanas chamin* on erev Yom Kippur **12**
Chapter 610 - Lighting the candles for Yom Kippur **12**
Chapter 611 - The laws of the night of Yom Kippur are the same as the day of Yom Kippur **14**
Chapter 612 - Shiur for eating on Yom Kippur and the shiur for quantity **15**
Chapter 613 - The prohibition of bathing on Yom Kippur **17**

Chapter 604 **The order of erev Yom Kippur**	**תרד סדר ערב יום כיפור ובו ז' סעיפים**
though *Yom Kippur* is on the tenth of *Tishrei*, as the Torah states many places, yet the verse in Vayikra 23, 32 states “you shall fflict your souls on the ninth day of the month”? his verse is telling us, to prepare ourselves on the ninth, by ating and drinking, so that we will be able to fast on the tenth of e month, Yom Kippur. ne who eats and drinks on the ninth, although he is actually ating, the Torah however, considers it and he gets the reward, as he was fasting by Hashem’s instruction to fast. That is why the orah uses the language of “fasting” instead of “eating”. ne may not even fast a “*tanis chalom”* on erev *Yom Kippur*.	רד, א עניתם את נפשותיכם בתשעה לחודש" וגו' יקרא כג, לב). **ענין הכתוב, הכינו עצמיכם תשיעי, לעינוי העשירי. שתאכלו ותשתו תשיעי, כדי שתוכלו להתענות בעשירי.** אוכל ושותה בתשיעי, מעלה עליו הכתוב כאלו יה מתענה בו, מחמת מצות הקב"ה, שצוה התענות בו. סור להתענות בו, אפילו תענית חלום.

ne who wishes to fast for his dream until the *seudah amafsekes*, we need not stop him.	י שירצה להתענות על חלומו עד סעודה מפסקת, אין למחות בידו.
one made a mistake and fasted the entire day of *erev Yom ippur*, to atone for this, he would need to fast one fast after Yom ppur. owever, if he only fasted until the *seudah hamafsekes*, he does ot need to fast after Yom Kippur	רד, ב **ם עבר, וטעה, והתענה כל היום, צריך התענות אחר יום הכיפורים תענית א', לכפר ל מה שהתענה בערב יום הכיפורים.** **בל אם לא התענה אלא עד סעודה המפסקת, ינו צריך להתענות אחר יום הכיפורים.**
he law for one who makes a vow to fast on erev *Yom Kippur* is xplained in chapter 170	רד, ג ין אם נדר להתענות בו, עיין בסימן תק"ע
is the custom to make "erev *Yom Kippur"* into a Yom Tov. We do ot make eulogies erev *Yom Kippur*, except for a sage who is efore you, or on the day the news arrived that the sage passed way. We also do not say "*tziduk hadin*" except for a sage who is efore you. We also do not say *tachnun*. /e also do not say many *selichos* before dawn, as is done in the ther days. In some places, the custom is to say a lot of selichos. ne should follow the custom.	רד, ד רב יום הכיפורים נוהגין לעשותו יו"ט. ואין מספידין בו, לא על חכם בפניו. או ביום שבאה שמועתו שמת, הוא כמו בפניו. וכן, אין אומרים "צידוק הדין" אלא על כם בפניו. וכן, אין אומרים בו תחנון. וגם אין אומרים דם עלות השחר הרבה סליחות, כבשאר ימים. ש מקומות נוהגין להרבות בסליחות. לפי שאין חושבין תו יו"ט, אלא מעלות השחר ואילך, אבל לא בלילה. כל לפי המנהג
ne who does not eat meat during weekdays, but eats meat on a ay when *tachnun* is not said, he is permitted to eat meat after e stars come out on the night of *erev Yom Kippur*. In a place here lots of selichos are said at the night time of erev Yom ppur, one should not eat meat on the night of erev Yom Kippur.	רד, ה **י שנוהג שלא לאכול בשר בכל ימות החול, כי ם ביום שאין אומרים בו תחנון, מותר לאכול שר, אפילו בליל ערב יום הכיפורים, לאחר את הכוכבים של ליל ערב יום כיפור. אבל מקומות שמרבים בסליחות בלילה - אין לאכול שר בלילה.**
	רד, ו

e do not say “lamenatzeiach ya’ancha”, etc. We do not say *mizmor lesodah*”.	**ין אומרים, "למנצח יענך" וגו'. (תהילים פרק).** **אין אומרים בו, "מזמור לתודה".**
n erev Yom Kippur we do not say “*avinu malkeinu*”’ during chacharis nor during Minchah.	רד, ז **ין אומרים בו, "אבינו מלכנו". לא בתפלת חרית, ולא במנחה.**
Chapter 605 **The custom of Kaporos on erev Yom Kippur**	תרה מנהג כפרות בערב יום כיפור ובו ו' סעיפים
n erev Yom Kippur, the custom is to take a rooster as a “*kapara*” r a male and a hen for a female. We say, “*zeh chalifasi, zeh emurasi, zeh kaparasi”,* etc. Then you circle it around your head nd you say: “*benei adam”,* etc. We do so, 3 times. one has no chickens and uses other livestock for a “*kapara*”, he hall not take doves or pigeons, since they are fit for the *izbeiach,* if he leans his hands on them, it will appear as if he is onsecrating “*kadshim*” and slaughtering them outside of the emple courtyard.	**רה, א** **הגין ליקח בערב יום הכיפורים, תרנגול כפרה זכר. ותרנגולת, לנקבה. ואומרים עליו, "זה ליפתי, זה תמורתי, זה כפרתי" וכו'. ומחזירו סביב אשו. ויאמר, "בני אדם" כו'. ועושין כן ג' פעמים.** **ם אין לו תרנגולים, ולוקח שאר בעלי חיים לכפרה, א יקח תורים ובני יונה, שהם ראוים למזבח. ואם מוך ידיו עליהם, יהא נראה כמקדיש קדשים שוחטן בחוץ.**
	פרות: אמידת ״בני אדם — ולשלום״ שלש עמים, ובכל פעם מסבב ג״פ, סך הכל מסבב ״ פעמים.
there are white chickens readily available, one should choose hem, however, If white chickens are not readily available, one hould not insist on only using white ones.	**רה, ב** **וחרין בתרנגולים לבנים, על דרך שנאמר, "אם יו חטאיכם כשנים, כשלג ילבינו". (ישעיה א, ח).** **מה דברים אמורים, כשהלבנים מזומנים לפניו, אז כחר בהם מבאחרים.אבל אם אינם מזומנים לפניו, א יחזר אחריהם בדוקא. משום שזהו כעין דרכי אמורי.**
ome have the custom to exempt several males with one rooster nd several females with one hen. According to this view, a	**רה, ג** **ש נוהגין, לפטור כמה זכרים, בתרנגול אחד, כמה נקבות, בתרנגולת אחת.לפיכך, אין לוקחין**

oman who is pregnant would need one rooster and one hen. or if the fetus is a male, you have one rooster and if it is a male, one hen suffices for both the fetus and its mother. thers have the custom to take a “kapara” for each one dividually, so a women who is pregnant would need 3 - 2 hens nd 1 rooster.	**מעוברת אלא תרנגול אחד, ותרנגולת אחת. אם העובר זכר, הרי יש כאן תרנגול אחד. ואם עובר נקבה, די לה ולאמה בתרנגולת אחת. ש נוהגין, ליקח כפרה לכל אחד ואחד בפני צמו. לפיכך לוקחין למעוברת ג', שתי נקבות, כר אחד.**
is customary to give the *Kaporos* to the poor. Even better is to edeem the *kaporos* and distribute the money to the poor. This ay the poor will not be embarrassed, that they are given hickens that were used for a *kapara*.	**רה, ד והגין ליתן הכפרות לעניים. ויותר טוב לפדות כפרה בממון ולחלק הממון לעניים, כדי שלא תבייישו העניים במה שנותנים להם התרנגולים ילקחו לכפרה.**
here are places where there is a custom to go and visit the ravesites and to give there lots of charity. This is a nice custom. he charity given there is the redemption of the Kaporos. The harity should equal the cost of the Kaporos one has in his home.	**רה, ה ש מקומות שנהגו לילך על הקברות, להרבות שם צדקה. ומנהג יפה הוא. והצדקה שנותנים שם, הוא דיון הכפרות. ולכך ראוי לתת כפי ערך הכפרות יש לו בביתו.**
e throw the insides of the Kaporos on the rooftops or the ourtyard for the birds to eat. For it is important to have pity on l creatures on this day, so we will earn pity from the heavens.	**רה, ו ורקין הבני מעיים והכבד והכליות של הכפרות, על גגות או בחצר, מקום שהעופות יכולים לקחת שם. לפי שראוי לרחם על הבריות ביום זה, כדי ירחמו עלינו מן השמים.**
	ערב יוהכ״פ מבקשים לעקאח (מיני מזונות) גם אוכלים ממנו. **רב יום הכפור גוהג כ״ק אדמו״ר שליט״א להלק עקאך לכל או״א כשהוא לבוש בגד משי של בת וחגור אבנט ומברך את כל או״א בשנה ובה ומתוקה.**
Chapter 606 **One should apologize to his friend on Erev Yom Kippur**	תרו שיפייס אדם את חבירו בערב יום כיפור ובו י"ד סעיפים
	רו, א

ns that are committed between one person and another, Yom ppur will not atone, unless you will appease your friend. Every erson, should therefore, take this to heart and apologize to nyone he might have offended. ven if you only used words to get him angry, you need to go and ppease him, and ask him forgiveness. When asking forgiveness, it is necessary to detail the sin you have ommitted against your friend. If you friend is ashamed by it, hen do not specify it.	**בירה שבין אדם לחבירו, אין יום הכיפורים כפר, עד שירצה את חבירו. לפיכך, יתן כל דם אל לבו בערב יום הכיפורים לפייס לכל מי פשע כנגדו.** **אפילו לא הקניטו אלא בדברים, צריך לילך לפייסו, ולבקש ממנו שימחול לו.** **כשעת בקשת מחילה צריך לפרט החטא שחטא חבירו. ואם חבירו מתבייש בזה, לא יפרט חטא.**
the apology is not accepted the first time, you must try a econd time using a different type of appeasement, if still nsuccessful you must try a third time using a different type of ppeasement. ach time you go to appease him, even the first time, one should ke 3 men with him and apologize in front of them. after 3 times he still does not accept the apology, then you do ot have to ask any further. ne should still publicly declare in front of 10 men, that he has one to appease him and he refused to accept, this way people ill not suspect him of not wanting to subdue himself before his iend to ask for forgiveness.	**רו, ב** **אם אינו מתפייס בפעם ראשון, יחזור וילך פייסו פעם שנית במין ריצוי אחר. ואם לא תפייס, יחזור וילך פעם שלישית לפייסו במין יצוי אחר.** **כל פעם שהולך לפייסו, אפילו בפעם הראשון, קח עמו שלשה אנשים ויפייסנו בפניהם. ואם א נתפייס בפעם השלישית, שוב אין זקוק לו.** **מכל מקום, צריך להודיע לרבים, דהיינו עשרה נשים, שהוא הלך לפייסו ולא רצה להתפייס. די שלא יחשדוהו הבריות, שלא רצה להכניע ת עצמו לפני חבירו לבקש ממנו מחילה.**
he limit of 3 times applies only to one's friend, if one gets his eacher upset, even if it not his permanent teacher, (he had only eard some words of Torah from him), then he must go many mes, until he is appeased. one wishes to be strict upon himself, he may go many times to ppease, even if it is only a friend whom he upset, provided there not desecration for Torah.	**רו, ג** **מה דברים אמורים כשהקניט את חבירו. אבל ם הקניט את רבו, אפילו אינו רבו מובהק, רק שמע ממנו דברי תורה, צריך לילך אליו כמה עמים עד שיתפייס.** **אפילו כשהקניט את חבירו, אם רוצה להחמיר ל עצמו ולילך אליו כמה פעמים, הרשות בידו. כלבד שלא יהיה שם בזיון תורה.**
he one who was offended should not be cruel and forgive mmediately. The exception is where he intends for the benefit of he offender, to help him subdue his insensitive heart, or if he orries that something bad will happen to him if he forgives. In hese cases he does not have to forgive.	**רו, ד** **המוחל, לא יהיה אכזרי מלמחול, אלא ימחול לו יד. אלא אם כן הוא מתכוין לטובת המבקש חילה, כדי שיכנע לבבו הערל, או שחושש שלא בא לו לעצמו איזה רעה ע"י שימחול לו, דאז ינו צריך למחול לו.**

someone made you a bad name, then you do not have to rgive at all, even if he asks for forgiveness many times. owever, the measure of humility is, to always forgive, even hen someone made you a bad name.	**אם הוציא עליו שם רע, אינו צריך למחול לו בכל נין, אפילו אם יבקש ממנו כמה פעמים. ומכל קום, מדת ענוה למחול, אפילו בהוצאת שם ע.**
the person one hurt has passed on, you bring 10 men and you to the gravesite of the deceased and you say in front of them: have sinned to the G-d of Israel and to this man that I have ffended". One should go there barefoot. the grave is further then 3 *parsaos*, you do not have to go ourself, you can send an agent to request, in your name, rgiveness in the presence of ten people.	**רו, ה אם מת מי שפשע כנגדו. מביא עשרה בני אדם, מעמידם על קברו, ואומר בפניהם "חטאתי אלהי ישראל ולפלוני זה, שפשעתי כנגדו". צריך שילך לשם יחף. אם הוא חוץ לשלש פרסאות מן קברו, אינו צריך ילך בעצמו לשם, אלא ישלח שלוחו שיבקש ממנו מחילה בעבור השולחו, בפני עשרה בני דם.**
sking forgiveness of the deceased in front of ten men helps, ven for making him a bad name during his lifetime.	**רו, ו אפילו הוציא עליו שם רע בחייו, מועיל מה יבקש ממנו בפני עשרה בני אדם.**
you cursed one who is deceased, you need not go to his grave, ut rather ask forgiveness of him at the spot you shamed him.	**רו, ז אם חרפו לאחר מיתה, אינו צריך לילך על קברו, לא מבקש ממנו מחילה במקום שביישו.**
though all year round it is appropriate for every person, to ppease someone you offended, yet, on the eve of Yom Kippur he must especially be very careful with this. This way the heart f all of Israel will be wholesome with one another and the Satan ill have no room to criticize them.	**רו, ח ע"פ שבכל השנה ראוי לכל אדם לפייס תיכף מי שפשע כנגדו. מכל מקום, בערב יום כיפורים צריך ליזהר בזה ביותר. כדי שיהיה ב כל ישראל שלם זה עם זה, ולא יהא מקום שטן לקטרג עליהם.**
here is an ancient regulation and a "*cherem*" not to spread a ad name on those who are deceased.	**רו, ט קנות קדמונים, וחרם, שלא להוציא שם רע על מתים.**
0. ne who calls another: "*mamzer*", has not tarnished the honor of s parents, unless he called him: "*mamzer ben mamzer*".	**רו, י י שקרא לחבירו "ממזר", לא פגם בכבוד בותיו. אלא אם כן קראו, "ממזר בן ממזר".**
1.	**רו, יא**

is customary to immerse in a *mikvah* on *erev Yom Kippur*. ome say the reason for this immersion is because of: "*keri*", so e will be clean and pure on Yom Kippur. We only need to mmerse once. ven one who immersed on erev Rosh Hashanah, and had not een "*keri*" after that, would still have to immerse on erev Yom ppur. his immersion is kosher even in drawn water, as long as they are the ground and not in a vessel. ne whose immersion would cause him a lot of discomfort, is ermitted to pour 9 *kavin* of drawn water on himself. He may use or 3 vessels filled with water and pour one after the other. As ng that there is a continuous flow and 9 *kavin* of water it is fine. owever, water in 4 vessels cannot be combined for the 9 kavin. ne needs to be careful, even when pouring 9 kavin from 1 essel, that the flow should not be interrupted at all. one immerses half of his body in a mikvah and on his other half ey poured 9 kavin, yatza.	**הגין לטבול בערב יום הכיפורים.** **ש אומרים, שטעם טבילה זו הוא משום קרי. די שיהיו נקיים וטהורים ביום הכיפורים. ואין ריך לטבול אלא פעם אחת.** **מי שטבל בערב ראש השנה ולא ראה קרי אחר ך, אעפ"כ צריך לטבול בערב יום הכיפורים.** **טבילה זו שהיא משום קרי, כשירה אפילו ארבעים סאה שאובים, כשהם בקרקע, אבל א בכלי.** **מי שהוא מצטער בטבילה, יכול לשפוך עליו שעה קבין מים. ורשאי לשפוך עליו משנים או שלשה כלים, זה אחר זה, ובין כולם יהיה שעה קבין. ובלבד שיתחיל השני עד שלא פסק ראשון. וכן השלישי עד שלא פסק השני. אבל ארבעה כלים, אין מצטרפין לתשעה קבין.** **אפילו אם ממרק מכלי אחד, יזהר להריק בלא פסקה כלל. ואם נכנס חציו לתוך המקוה ועל ציו שפכו ט' קבין - יצא.** **אשה ששמשה תוך שלשה ימים לטבילה זו, ריכה לכבד ביתה בחמין קודם שתטבול.** **אם שמשה סמוך לטבילתה, או סמוך לוסתה, באלו הזמנים היא רגילה להתעבר. אינה ריכה לטבול כלל בערב יום הכיפורים.**
2. thers say that the reason for this immersion is because of *eshuva*, as a convert who converts. ccording to this view we need to immerse 3 times. Everyone fter bar and bat mitzvah are accustomed to immerse. ven if one immersed on Erev Rosh Hashanah would still need to mmerse on erev Yom Kippur for *teshuva*.	**רו, יב** **בל יש אומרים, שטעם טבילה זו הוא משום שובה, כגר המתגייר.** **לפי זה, יש לטבול שלש פעמים. ואפילו נערים בתולות שהם בני מצוה, נוהגים לטבול.** **אפילו מי שטבל בערב ראש השנה, צריך לחזור לטבול בערב יום הכיפורים משום תשובה.**
3. ne should immerse before the *Minchah* prayer, in order that the onfession recited at the *Minchah* prayer should be with purity.	**רו, יג** **ש לטבול קודם תפלת מנחה כדי להתוודות במנחה) בטהרה. ויש טובלין אחר סעודה מפסקת, כדי שיהא סמוך ליום הכיפורים.**

ome immerse after the seudah hamafsekes in order for it to be ose to Yom Kippur.	
4. ne whose relative died before Yom Kippur, is permitted to bathe warm water, and to immerse on erev Yom Kippur. The bathing nd immersion should be delayed as long as possible, so that it ill be close to night time. he rest of the laws of mourning, such as sitting on the ground, eed to be done until actual night time.	רו, יד י שמת לו מת קודם יום הכיפורים, מותר לו רחוץ בחמין, ולטבול בערב יום הכיפורים. אלא יש לו לאחר הרחיצה והטבילה כל מה שאפשר. שיהיו סמוך לחשיכה, שאר דיני אבילות, כגון ישיבה על גבי קרקע, ריך לנהוג עד הלילה ממש.
Chapter 607 **The order of the confession by Minchah on erev Yom Kippur**	תרז סדר הוידוי במנחה בערב יום הכיפורים ובו ט"ז סעיפים
om Kippur is a day of forgiveness and attornment, therefore veryone needs to confess on all of their sins. ome say that the mitzvah of confession technically starts after ightfall on Yom Kippur, the Chachomim instituted that everyone hould confess on erev Yom Kippur by Minchah. lthough one has already confessed at Minchah, one still needs o again confess at *Mariv*, and then at *Schacharis, Musaf, Minchah* and *Neilah*.	רז, א ם הכיפורים הוא יום הסליחה וכפרה, לפיכך, צריך ל אדם שיתוודה על חטאיו. צות ווידוי מן הדין, הוא משתחשך ליל יום כיפורים. וחכמים תקנו, שיתוודה כל אדם בערב ם הכיפורים במנחה. ואע"פ שהתוודה במנחה, ריך לחזור ולהתוודות בערבית, וחוזר ומתוודה תפילת שחרית. וצריך לחזור ולהתוודות במוסף במנחה ובנעילה..
thers say that the Mitzvah of confession begins prior to the time f atonement, that is, at the time it is getting dark. is fitting for everyone to be stringent, and when one sees that vilight is approaching, one should get up and confess, as is the ew of the second opinion.	רז, ב ש אומרים, שזמן מצות ווידוי מן הדין הוא קודם תחלת זמן הכפרה, דהיינו עם חשיכה. אוי לכל אדם להחמיר על עצמו שכשרואה בין שמשות ממשמש ובא, יעמוד ויתוודה כסברא שניה.
hen an individual confesses, he does it after completing his ayer, before stepping back. The *shatz* on Yom Kippur recites the onfession in middle of the prayer. In the *Mincha* prayer of *erev om Kippur* the *shatz* does not repeat the confession in his petition.	רז, ג שהיחיד מתוודה, הוא מתוודה אחר שגמר תפלתו דם שעקר רגליו. אבל הש"ץ אומר הוידוי ביום כיפורים בתוך התפילה. בל בתפלת המנחה של ערב יום הכיפורים, אין ש"ץ חוזר את הוידוי בקול רם.

one has not articulated his sins, but just states plainly: “I have nned”, he fulfilled the mitzvah of confession. Yet, it is fitting to ecify the sin, by saying: “I have done such and such”. hen one articulates his sins, he should do so quietly. If, owever, the sin is commonly known, one is permitted to specify em out loud.	**רז, ד** **ם לא פרט את חטאיו אלא אמר סתם "חטאתי", א ידי מצות ווידוי. ומכל מקום, לכתחלה נכון לפרט ת החטא, שיאמר "עשיתי כך וכך".** **שהוא מפרט חטאיו, יתוודה בלחש. במה דברים מורים בחטא שאין מפורסם, אבל חטא המפורסם רבים, מותר לפרטו ברבים, אפילו בקול רם.**
e recitation of “*al chait*” on the order of the *alef beis*, is not onsidered specifying your sins. Since everyone recites them sing the same language, it is part of the davening, and one can y them out loud.	**רז, ה** **מה שאומרים על חטא על סדר א"ב, אין זה נקרא רט חטאיו, הואיל והכל אומרים בשוה, אינו אלא נוסח תפלה. ולפיכך מותר לאמרו בקול רם.**
e order of confession in “*al chataim*”, is “*anu chayavim eyhem, olah*”, then *chatat”*, then “*korban olah veyored*” then *sham vaday vetaluy*” then “*makat mardut*”, then *malkot rbaim*”, then *mita biyedey shamayim*”, then “*kareit ve’ariri*”, en “*arba mitot beit din*”.	**רז, ו** **דר הווידוי ב"על חטאים", "שאנו חייבים עליהם לה" ואח"כ "חטאת" ואח"כ "קרבן עולה ויורד" ח"כ "אשם ודאי ותלוי".ואח"כ, "שאנו חייבים ליהם מכת מרדות". ואח"כ, "מלקות ארבעים". ח"כ, "מיתה בידי שמים". ואח"כ, "כרת ריירי".ואח"כ, "ארבע מיתות בית דין".**
e proper way is to say: “*kapara*” for *chataim*, “*mechilah*” for *vonot*, and “*selicha*” for *peshaim*. nce a *chait* is the lightest form of sin, it is totally wiped away = kapara”. “*avon*” is less the “*pesha*”, therefore it is “*nimchal*”, rgiven, but not wiped away. “Pesha” is a serious offence, herefore it is only “*nislach*” excused. ne should confess while standing. A person should not lean on ything, so that if you take away the thing he is leaning on he ould fall. is best to bend over at the time of confession as we do when aying: “*modim*”, our confession will then be done, while we are tally subdued. hen confessing one should bang with his fist on the heart. ome have the custom to bang on the chest, for reasons known them.	**רז, ז** **מר, לשון "כפרה" לחטאים, ולשון "מחילה" עונות, ולשון "סליחה" לפשעים. כי החטא קל מעון, ון קל מפשע. והכפרה גדולה מהמחילה, והמחילה דולה מהסליחה. לפיכך, החטא הוא מתכפר, ונמחל עון, ונסלח הפשע.** **ריך להתוודות מעומד. לפיכך, לא יסמוך על דבר, ענין שאם ינטל אותו דבר שהוא סומך עליו היה פל.** **טוב לשחות בעת הווידוי, כמו במודים, כדי התוודות בהכנעה גדולה. וכשמתוודה יכה באגרופו ל הלב, ויש נוהגין להכות על החזה, מטעם הידוע הם.**

though one has already confessed in the quiet *amida*, when the *hatz* reaches *viduy,* one needs to get up and confess again along ith the *shatz*. In this viduy however, he need not specify the sin. st by saying with the *shatz* "*avol anachnu chatanu*" suffices, nd he may be seated. Yet, one should not be talking during the me the shatz is confessing.	**רז, ח** **ע"פ שהתוודה בתפלת לחש, אעפ"כ כשהש"ץ גיע לווידוי צריך לחזור ולעמוד ולהתוודות עמו. כווידוי זה אינו צריך לפרט החטא, אלא כיון שאמר ם הש"ץ "אבל אנחנו חטאנו", די. ורשאי לישב ח"כ. ומכל מקום, אין לדבר בשעה שהש"ץ תוודה.**
n sins one has already confessed the previous Yom Kippur, though they were already forgiven, one may still detail them in s confession this year. Actually, to mention them again, is raiseworthy.	**רז, ט** **נות שהתוודה עליהן ביום הכיפורים שעבר, אע"פ כבר נתכפרו, אעפ"כ יכול לחזור ולפורטן בווידויו. א עוד, אלא שהחוזר ופורטן, הרי זה משובח.**
0. he Alter Rebbe writes that we never finish the viduy with the essing of "*hakeil hasalchan*".	**רז, י** **ש מנהגים שבאיזה פעמים שאומרים הווידוי ותמים בברכה "הקל הסלחן" וכו', ואדה"ז כותב בכל הווידוים שאומרים, אין חותמין בווידי.**
1. he custom is, that after *Mincha* on erev Yom Kippur, all of the ommunity get *malkos*.	**רז, יא** **הגין שאחר תפלת המנחה בערב יום הכיפורים, קין כל הקהל ל"ט מלקות.**
2. he custom is to confess while receiving the *malkos.* The one ving the malkos says: "vehu rachum yechapeir avon", etc. There e 39 words corresponding to the 39 lashes.	**רז, יב** **הגו, שהנלקה אומר ווידוים בשעה שנלקה. מלקה אומר, "והוא רחום יכפר עון" וגו', ג' עמים, שהם ל"ט תיבות נגד ל"ט מלקות.**
	מלקות בערב יוהכ״פ — ל״ט מלקות — מלקה והלוקה אומרים והוא רתום ג״פ.
3. he straps used for *malkos* can be of any width.	**רז, יג** **הגו להלקות ברצועה כל דהוא.**
4. strap of a calf is used.	**רז, יד** **וקחין רצועה של עגל, לעוררו בתשובה. אבל אין ריך ליקח שתי רצועות, אחת של חמור, כמו שהיו מלקות גמור. כיון שאין מלקות מועיל בזמן הזה.**

5. While receiving the *malkos*, one should be bent over, his back to he south and his face to the north.	רז, טו נלקה, לא יעמוד ולא ישב רק מוטה, אחוריו לדרום פניו לצפון.
6. om Kippur only atones for those who repent and believe that om Kippur atones. One who denies this and thinks: “What does om Kippur help?” This one does not receive atonement on Yom ippur.	רז, טז ם הכיפורים אינו מכפר אלא על השבים המאמינים כפרתו. אבל המבעט בו ומחשב בלבו "מה מועיל יום הכיפורים?", זה אין יום הכיפורים מכפר לו.
Chapter 608 **The order of the Seudah Hamafsekes**	תרח סדר סעודה המפסקת ובו י' סעיפים
ne needs to add from the weekday to the holiday, both in the eginning and the end. This is a positive Torah command. owever, the penalty of “*karet*”, is for violations committed on om Kippur itself, not on the additions.	רח, א צות עשה מן התורה, להוסיף מן החול על קודש. בין בעינוי, בין באיסור מלאכה. מוסיפים מחול על הקודש בין מלפניה בין לאחריה. על עיצומו של יום ענוש כרת, אבל ין עונש כרת על התוספת.
he addition to Yom Kippur, needs to start before twilight.	רח, ב תוספת זה, צריך שיהא קודם בין השמשות.
hy amount of time one wishes to add, is fine, as long as that it is -between the beginning of “*shekiah*” and “*bein hashmoshos*”.	רח, ג תוספת זה, אין לו שיעור. אלא שמתחלת שקיעה, שאין השמש נראה על הארץ, עד בין שמשות, והזמן הזה, שהוא מהלך ג' מילין ביע. רצה לעשות כולו תוספת, עושה. רצה עשות מקצתה, עושה. ובלבד שיוסיף איזה מן, שיהיה ודאי מחול על הקודש.
Vomen who do not know of the mitzvah to “add from the eekday to the holiday”, we should not stop them from eating ntil Yom Kippur. This is only true if we know for certain they will ot listen and willfully continue to eat. In such a case, it is better r them to be mistaken, rather than intentional.	רח, ד שים שאינן יודעות שמצוה להוסיף מחול על קודש, אין ממחין בידן. אם הוא ידוע שבודאי לא שמעו לנו ויעשו בזדון. דמוטב שיהיו שוגגין ואל יהיו זידין.
Where there is an explicit Torah prohibition, one must protest, ven if you are sure that he will not listen.	רח, ה בל דבר שאיסורו מפורש בתורה, אע"פ שידוע נו שלא יקבל ממנו, אעפ"כ צריך למחות בידו.

owever, one should only rebuke once publicly, but privately, one obligated to rebuke even 100 times, until the sinner will yell at ou to stop. the sin was committed in private, one should first rebuke in rivate. Only if the sinner does not return from his bad ways do e shame him publicly. the sin was done in public, then you should rebuke immediately public, so as not to profane the name of Hashem.	**כל מקום, לא יוכיחנו ברבים אלא פעם אחת. אבל ייב להוכיחו ביחיד אפילו מאה פעמים, עד שינזוף ו החוטא.** **כל מקום, אם היא עבירה שבסתר, יוכיחנו בתחלה סתר. ואם לא שב מדרכו, מכלימים אותו ברבים, ד שישוב.** **בל אם עובר עבירה בגלוי, מוכיחין אותו מיד, שלא נחלל שם שמים.**
ne who rebuked his friend and the sinner yelled at him, do not ebuke him anymore for this sin.	**רח, ו** **י שהוכיח את חבירו ונזף בו חבירו החוטא, לא כיחנו עוד על עבירה זו.**
one finished eating and was not going to eat any more that day, he is still permitted to eat before the fast. Since this was not xpressed with one's lips, just having it in mind, does not count as vow. one verbalizes that he will not eat, then it becomes a vow, and e is prohibited from eating because of his vow. one accepts the fast of Yom Kippur without specifically saying e will not eat, (so there is no vow), if it is before *plag aminchah*, that acceptance is meaningless. If it is after *plag aminchah*, all the stringencies of Yom Kippur apply. He is not llowed to do work, bathe, or anoint, except he is allowed to ear shoes. is best to stipulate at the *seudah hamafsekes,* that you should e allowed to eat and drink after the meal.	**רח, ז** **ם הפסיק מאכילתו בעוד היום גדול, אע"פ הסכים בדעתו שלא לאכול עוד היום. אעפ"כ מותר לחזור ולאכול, כיון שלא הוציא כן בשפתיו. דברים שבלב, אינן דברים.** **ם הוציא כן בשפתיו. אסור לו לאכול מדין נדר. לא מחמת איסור יום הכיפורים) כיון שאמר בפירוש לא יאכל עוד היום.** **בל אם קיבל עליו תענית של יום הכיפורים בסתם, לא אמר בפירוש שלא יאכל עוד - אם הוא עדיין זדם פלג המנחה, אין קבלתו כלום. ומותר לחזור לאכול. ואם הוא אחר פלג המנחה, אזי מועלת בלתו. וחל עליו כל חומר של יום הכיפורים. ואסור מלאכה, וברחיצה, וסיכה, חוץ מנעילת הסנדל.** **וב להחמיר ולהתנות בסעודה המפסקת, שיהא שאי לאכול ולשתות עוד אחר הסעודה.**
n erev Yom Kippur one should only eat easily digestible food, uch as chicken and fish. ne should not eat items that increase *zera*, such as garlic and ggs, even in the morning, ilk and cheese, although they increase *zera*, can be eaten in the orning, since they are easily digestible, but not during the *eudah hamafsekes* which is close to the night time.	**רח, ח** **ערב יום כיפור, אפילו בסעודת שחרית, אין לאכול לא מאכלים קלים להתעכל. כגון, בשר עופות, גים.** **ן אין אוכלים דברים המרבים זרע, אפילו בסעודת חרית, כגון שומים וביצים.** **בל מאכלי חלב וחמאה, אע"פ שהן מרבין זרע, כל מקום נוהגין לאכלם בשחרית, כיון שהם**

the seudah hamafsekes one should also not eat items that heat the body, such as *besamim* and *karkom*, so he will not come to *keri* at night time.	**אכלים קלים להתעכל. אבל בסעודה המפסקת, הוא סמוך ללילה. אין לאכול אותם.** **ן אין לאכול בסעודה המפסקת, דברים המחממים ת הגוף, [כגון] בשמים וכרכום, שמא יבא לידי קרי לילה.**
one who ate too much on erev Yom Kippur, should not stick his finger in his mouth on Yom Kippur to vomit.	**רח, ט** **ם אכל הרבה בערב יום כיפור, לא ישים אצבעו פיו (ביום הכפורים) להקיא. שמא יבלע מן הקיאה.**
0. one should not eat sesame on erev Yom Kippur, because it will luminant on Yom Kippur.	**רח, י** **א יאכל שומשמין בערב יום כיפור, מפני מעלה גרה ביום הכיפורים.**
Chapter 609 ***Hatmanas chamin* on erev Yom Kippur**	תרט הטמנת חמין בערב יום כיפור ובו סעיף אחד
ome prohibit to be *matmin chamin* from *erev Yom Kippur* for fter *Yom Kippur*. This is the custom in our countries.	**רט, א** **ש אוסרים להטמין חמין מערב יום כיפור, למוצאי ם הכיפורים. ונוהגין באלו המדינות, להחמיר סברא זו.**
Chapter 610 **Lighting the candles for Yom Kippur**	תרי הדלקת הנרות ביום הכיפורים ובו י' סעיפים
We need to honor Yom Kippur by lighting the candles and saying blessing as we do on the other holidays. The blessing is: "*asher dishanu bemitzvosov vetzivanu lehadlik ner shel Yom akipurim*". (In some places the custom is to prohibit the lighting f candles for Yom Kippur night, in a home where a couple is siding.)	**רי, א** **ם הכיפורים, צריך לכבדו בנרות כמו בשאר ימים ובים. וצריכין לברך "אשר קדשנו במצותיו וציונו הדליק נר של יום הכיפורים". (יש מקומות שנוהגין יסור בהדלקת נר בליל יום הכיפורים, בבית שאיש נשתו דרים בו)**
there is a light in the house, you need to put a light on in the oom where the couple sleeps.	**רי, ב** **ם יש לו נר דלוק בבית, צריך להדליק נר בחדר שלן ו עם אשתו.**
	רי, ג

ven in communities that do not light Yom Kippur lights in the ome, they would still light them in the synagogue, study halls nd in the dark alleyways, and for the sick. When Yom Kippur falls on Shabbos, then everyone is obligated to ght also at home. The blessing is: "*asher kidishanu bemitzvosov etzivanu lehadlik near shel shabbos veshel Yom Hakipurim*"	**פילו במקומות שאין מדליקין בבית, מכל מקום דליקין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ובמבואות אפילות ועל גבי החולים.** **ן אם חל יום הכיפורים בשבת, חייבין הכל להדליק, ף בביתו. ומברכין, "אשר קדשנו במצותיו וציונו הדליק נר של שבת ושל יום הכיפורים".**
he custom in all places is to spread nice garments in the nagogue. Also, to cover the table at home with a nice blecloth, as we do on Shabbos and Yom Tov. here is also a custom to increase the candles in the synagogue. It best to make thick wicks, to increase their light. is customary to light for every man, adult or minor, a light in the nagogue. The custom nowadays, is to only make for one who is arried.	**רי, ד** **הגין בכל מקום, להציע בגדים נאים בבית הכנסת. ם בבתים, להציע מפה יפה על השולחן, כמו שבת ויו"ט.** **ן נוהגים להרבות בנרות בבית הכנסת. וטוב עשות פתילות עבות בבית הכנסת, להרבות אורן.** **הגו שכל איש גדול וקטן, עושין בשבילו נר לבית כנסת. ועכשיו נוהגין שאין עושין נר אלא לנשוי לבד.**
here is also a custom, to make a *neshamah* light, for one's father nd mother who have passed.	**רי, ה** **ם נהגו לעשות נר נשמה לאביו ולאמו שמתו.**
	פר המנהגים עמוד 58 נהג בית הרב להדליק לשבת תשובה "א תשובה כט", וליוהכ"פ "א לעבעדיגע ליכט" ונר גשמה.
these lights were extinguished on Yom Kippur, you cannot tell a on-Jew to light them. Even to hint to him, is forbidden. urthermore, If the non-Jew on his own wants to light them, we ust protest. We can also not tell the non-Jew to collect the dripping wax. nce the Jew is not permitted to move the wax, he may not tell he non- Jew to move it.	**רי, ו** **גם כבו נרות אלו ביום הכיפורים, אין לומר לנכרי יחזור להדליקן. ואפילו לרמז לו, אסור. ולא עוד לא שאם בא להדליק מעצמו, צריך למחות בידו.** **אין לומר לנכרי לקבל שעוה הנוטף מן הנרות. פני, שהישראל אסור לו לטלטל השעוה, מפני היא מוקצה, וכל שאין היתר להישראל לטלטלו, סור לומר לנכרי לטלטלו.**
is customary to put a non-Jew to guard the candles, to protect om a fire.	**רי, ז** **הגו ליקח נכרי לשמור הנרות, שלא יבא ח"ו לידי ליקה. ומכח זה נהגו ההמון, לומר לו לכבות**

	להדליק. ואין לזה היתר כלל. ויש למחות בידם. **כפרט ביום הדין.**
ne whose candle was extinguished on Yom Kippur that is a bad gn for him. The fix is to rekindle it after Yom Kippur and let it urn out till the end. One should also accept that for the rest of s life, he will not put out his candles after Yom Kippur, neither e nor anyone else, but let it burn till the end.	**רי, ח** **י שכבה נרו ביום הכיפורים, סימן רע לו. ותקנתו, יחזור וידלקנו במוצאי יום הכיפורים, ולא יכבנו וד, אלא יניחנו לדלוק עד גמירא. וגם, יקבל עליו כל ימיו לא יכבה נרו במוצאי יום הכיפורים, לא הוא א אחר, אלא יניחנו לדלוק עד גמירא.** **והגין להציע בגדים נאים בבית הכנסת):**
n Yom Kippur it is customary to put on a *kitel* which is white and ean, so we will be similar to the angels that serve. nother reason for putting on the *kitel* is, that it is a garment that e dead wear. This will subdue the heart of men to do complete *eshuvah*. Therefore even a mourner is permitted to put on the *tel*. lso women are allowed to put on a *kitel* to subdue their heart, owever, they should not wear other white garments, for they annot be *malochim*.	**רי, ט** **ש נוהגין ללבוש בגדים לבנים נקיים ביום הכיפורים, די להיות דוגמת מלאכי השרת. וכן נוהגין במדינות לו, ללבוש הקיטל שהוא בגד לבן ונקי.** **ש עוד טעם בלבישת הקיטל, מפני שהוא בגד תים. ועל ידי זה נכנע לב אדם, לעשות תשובה לימה. ולפיכך, גם מי שהוא אבל, מותר ללבוש קיטל.** **ן הנשים, יכולות ללבוש הקיטל, כדי להכניע לבן. בל שאר בגדים לבנים, אין להן ללבוש כדי להיות וגמת מלאכי השרת, שאין יכולות להיות כמלאכים.**
0. ne who wears a sackcloth for Teshuvah purposes must remove on Yom Kippur. Since Yom Kippur is a holiday, we must honor it ith a clean garment.	רי, י לובש שק מחמת תשובה, צריך לפשטו ביום כיפורים, מפני שהוא יו"ט. וצריך לכבדו בכסות נקיה,
Chapter 611 **The laws of the night of Yom Kippur are the same as the day of Yom Kippur**	תריא ליל יום הכיפורים דינו כיומו ובו י' סעיפים
verything prohibited on *Yom Kippur* day is also prohibited on *om Kippur* night. Furthermore, everything prohibited on *Yom ippur* itself is prohibited in the extra we add to the beginning nd to the end of *Yom Kippur*.	ריא, א ל יום הכיפורים הרי הוא כיומו לכל דבר. שכל ברים האסורים ביום, אסורים בלילה. ואפילו תוספת, שמוסיפין מחול על הקודש, בין מלפניו

	ין מלאחריו, אסורים כל הדברים האסורים בעיקר יום.
hat are the items prohibited on *Yom Kippur*? Work. 2. Eating and drinking. 3. Bathing and anointing. 4. earing shoes. 5. Marital relations. owever, the *kares* penalty only applies for working or eating and inking on *Yom Kippur*.	ריא, ב מה הן הדברים האסורים? מלאכה. אכילה, שתיה. רחיצה, וסיכה. נעילת הסנדל. תשמיש מטה. בל אין חיוב כרת, אלא על מלאכה, ואכילה שתיה.
he Torah gave the *Chachomim* the discretion to decide these rohibitions. They made many leniencies as they saw fit, as will e explained in the following laws.	ריא, ג יסור דברים אלו מסר הכתוב לחכמים, והם הקילו הם כמה קולות, כמו שהיה נראה בעיניהם להקל. מו שיתבאר לפנינו בעז"ה.
ow do we define work? ny work that you are *chayav* on Shabbos, you are also *chayav* on om Kippur. Anything that on Shabbos is *patur* but *asur*, the same on Yom Kippur. The difference between *Shabbos* and *Yom ippur* is only, that for intentionally violating *Shabbos* one gets *ekilah,* but for violating *Yom Kippur* one gets *kares*. ll the prohibitions concerning carrying out items on *Shabbos,* pply to *Yom Kippur*. All items prohibited to move on *Shabbos* are so prohibited to be moved on *Yom Kippur*.	ריא, ד לאכה כיצד? ל מלאכה שחייבים עליה בשבת, חייבים עליה יום הכיפורים. וכל שבשבת פטור אבל אסור, הוא כ ביום הכיפורים. אלא ששבת זדונו סקילה, ויום כיפורים זדונו כרת. ל איסורי הוצאות שבת, נוהגין ג"כ ביום כיפורים. וכל דבר שאסור לטלטלו בשבת, אסור טלטלו ביום הכיפורים.
here are details here, but the law remains as in subsection 8, so did not translate this piece into English.	ריא, ה לא שבזה הקילו בו, שהתירו לקנב ירק. דהיינו, נתק העלים מן הקלחים כדי להשוותם, שיהיו וכנים לחתכם. וכן להדיח אותו, שיהיה מוכן בשלו בערב מיד. וכן לפצוע אגוזים, כדי שיהיו וכנים לאכילת ערב. ולא יצטרך לטרוח בהן ערב.
here are details here, but the law remains as in subsection 8, so did not translate this piece into English.	ריא, ו א התירו דברים אלו אלא כשחל יום הכיפורים חול. אבל כשחל בשבת, לא התירו דברים אלו.

ריא, ז פילו ביום הכיפורים שחל בחול, לא התירו אלא ן המנחה ולמעלה.	here are details here, but the law remains as in subsection 8, so did not translate this piece into English.
ריא, ח כשיו נהגו כל ישראל לאסור קניבת ירק והפצעת גוזים. והוא הדין שאר תיקוני מאכלים של ערב, פילו אחר המנחה.	he custom presently is to prohibit on Yom Kippur, even after linchah, all food preparations, for after Yom Kippur.
ריא, ט מה דברים אמורים בהתעסקות בתיקוני המאכל, בל ליגע באוכלין מותר כל היום. פיכך מותר ליתן לקטנים לאכול, אע"פ שהקטנים ולים ליטול בעצמן מבלי שיגעו הגדולים במאכל. אם אין הקטן יכול לאכול אלא אם כן יתעסק גדול בתיקון המאכל, להכשירו ולתקנו לאכילת קטן, מותר לו לתקנו. כיון שאי אפשר לקטן אוכלו מבלעדי תיקון זה.	he prohibition only extends to preparation and fixing food. owever, one is permitted to touch food all day long. or this reason, we are permitted to give children to eat, even ough the children can feed themselves. n adult is also permitted to prepare and fix food, In situations here the child cannot eat without the prep of the adult.
ריא, י הגו שהתינוקות משחקין באגוזים על השולחן. ין למחות בידם, אפילו קודם מנחה.	). he custom is to allow the small children play with nuts on the ble, even before *Minchah*. We need not protest this conduct.
תריב שיעור אכילה ביום הכיפורים ושיעור כמותה ובו ט"ז סעיפים	**Chapter 612 The shiur for eating on Yom Kippur and the shiur for quantity**
ריב, א כילה כיצד? האוכל ביום הכיפורים ככותבת הגסה, הוא פחות מעט מכביצה, חייב כרת. שיעור זה שוה לכל אדם, בין לננס בין לעוג מלך בשן.	ow do we define eating? ne who eats on Yom Kippur an amount that is equivalent to a rge date, (A bit less than a *kebeitza*), is chayav *kares*. his amount is the same for all people, whether a midget or as g as *Og* the king of *Bashan*.
ריב, ב	

ll foods combine to make up this *shiur*. However a half of a easure of food and a half of a measure of drink, do not ombine. owever, eating meat with its juice or meat with salt, combine to ake up the *shiur*.	ל האוכלין מצטרפין זה עם זה להשלים לשיעור ה. אבל אוכלין ומשקין, שאכל חצי שיעור ושתה צי שיעור, אין מצטרפין. אבל האוכל ירק עם ציר שעליו, וכן בשר עם המלח שעליו, הרי הציר המלח מצטרפין להשלים לכשיעור.
ne who eats then stops and then eats again, if the quantity of od meets the shiur, we combine these two eating's. In order to ombine them, the interruption must not be longer then it would ke to eat a half of a loaf of bread. (From when he took the first te) If the break is longer than this, then the two eating's do not ombine.	ריב, ג תי אכילות, מצטרפות. כגון, שאכל מעט והפסיק זר ואכל מעט עד שהשלים לכשיעור, מצטרפין. הוא שלא שה[ה] מתחילת אכילה ראשונה עד וף אכילה אחרונה יותר מכדי אכילת פרס. פירוש חצי ככר לחם). אבל אם שה[ה] יותר מכדי כילת פרס, אין מצטרפין.
here is a disagreement regarding the size of the "half of a loaf", hether it is 4 *beitzim* or 3 *beitzim sochakos*. The ruling is: in orah matters, we follow the more stringent opinion, in Rabbinic atters we follow the more lenient opinion.	ריב, ד יעור אכילת פרס שאמרו ביום הכיפורים ובכל יסורי תורה, בין שהן מן התורה בין שהן מדברי ופרים. ש אומרים, שהוא כמו ד' ביצים. ויש אומרים, הוא כמו ג' ביצים שוחקות. כלומר, במילוי ובריוח א בצמצום. ולענין הלכה, כל שהוא בשל תורה, לך אחר המחמיר. וכל שהוא בשל דבריהם, הלך חר המיקל.
ne who eats on Yom Kippur, after stuffing himself with food on rev *Yom Kippur*, to the extent that he does not enjoy the food he eating and it is hurtful to his body, he is exempt from *kares*.	ריב, ה אוכל ביום הכיפורים אכילה גסה, ואינו נהנה כלל אכילה גסה זו, והיא מזקת לגופו. הוא פטור כרת.
he above exemption applies if he ate those types of foods that eople eat when they are hungry, but one who stuffs himself ith spicy tasty food, which people enjoy even when they are ll, chayav. Since one always makes room in his stomach for elicacies. however you ate on erev Yom Kippur so much that you are now sgusted with all foods, patur.	ריב, ו מה דברים אמורים, כשאכל מאכלים שאינם אוים אלא למי שהוא רעב. אבל אם אכל מאכלים מתובלים והמבושמים, שיש בהם הנאה לגוף אף שבע, חייב, דרווחא לביסומא שכיח. הוא שלא אכל הרבה כל כך בערב יום הכיפורים ד שיקוץ בכל מיני מזון. אבל אם קץ במזונו, ע"פ שאכל מאכל מבושם, פטור.

he above really depends on how one feels about the food he is ating, if he enjoys this kind of stuffed eating, chayav.	ין דבר זה תלוי אלא לפי מה שמרגיש בנפשו, ם יש לו הנאה באכילה גסה זו.
n Yom Kippur one is prohibited from enjoying foods or drinks, ven without actually eating or drinking, e.g. tasting and then pitting out. ven items that are not fit for eating, such as clove branches or weet wood, one is prohibited from tasting them, to moisten his roat and then spit it out. ne is however allowed to smell all kinds of fragrance on Yom ppur. It is actually recommended to smell and make the essings for the fragrance. This will help one complete the one undred blessings which a person should say every day.	ריב, ז נאת אכילה ושתיה, אסורה ביום הכיפורים, ע"פ שאינו אוכלו ושותהו, כגון שטועם לחיך פולט. אפילו דברים שאינם ראוים לאכילה, כגון עצי שמים ועץ מתוק, אסור לטעום כדי ללחלח גרונו לפלוט. בל מותר להריח כל מיני ריח ביום הכיפורים. מדרבא, טוב להריח כדי למלאות מנין מאה ברכות.
ne who eats foods that are not fit for human consumption, even one ate a lot of it, patur from *kares*. However one would get *akas mardus*.	ריב, ח כל אוכלים שאינם ראויים לאכילת אדם, אע"פ שאכל הרבה מהם, פטור מן הכרת. אבל מכין אותו מכת מרדות.
ne who eats cane leafs, patur, for they are not food for humans.	ריב, ט כל עלי קנים, פטור. לפי שאינן מאכל אדם.
0 ne who eats the tendrils of the vine that sprouted before Rosh ashanah, patur, because that is ordinary wood. If they sprouted fter Rosh Hashanah, chayav.	ריב, י כל לולבי גפנים שלבלבו קודם ראש השנה, טור. דעץ בעלמא הם. ואם לבלבו אחר ראש שנה, חייב.
1. ne who eats dried *palpalin* and *zangbel*, *patur*. If he eats them hen they are moist, chayav	ריב, יא כל פלפלין יבשים וזנגבל יבש, פטור. אכלן כשהן טובין, חייב.
2. ne who drinks an amount that fills his cheeks, chayav. We easure by the cheek-full of the person drinking. Every individual s they are. The larger one by his cheek-full and the smaller one y his cheek-full.	ריב, יב שותה ביום הכיפורים כמלא לוגמיו, חייב. משערין במלא לוגמיו של השותה עצמו, כל אדם פי מה שהוא, הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו.

does not actually have to fill both cheeks, as long that there is n amount, so that if you moved it to one side of your mouth it ppears that your cheeks are full. y an average person that is less than a *revi'is*.	לא מלא לוגמיו ממש, אלא כל שאלו מסלקו לצד חד מפיו ויראה כמלא לוגמיו. הוא פחות מרביעית הלוג באדם בינוני.
3. ll drinks combine to make up the shiur.	ריב, יג ל המשקין מצטרפין זה עם זה להשלים כמלא גמיו.
4. ne who drinks liquids that are not fit for drinking, is exempt om *kares*, but would get *makas mardus*.	ריב, יד תה משקין שאינם ראויים לשתיה. פטור מן כרת. אבל מכין אותו מכות מרדות.
5. ne who drinks and stops and then drinks again and between the vo drinking's there is a shiur, chayav. 'e rule *lechatechilah*, that we will combine these two drinking's, nless there is an interruption between the beginning of his drink the end of his drink, more than the time it takes to eat a half of loaf of bread.	ריב, טו תיות מצטרפות זו עם זו. כגון ששתה מעט הפסיק מעט וחזר ושתה מעט, ובין שתיהן יש מלא לוגמיו, חייב. ש להחמיר לכתחלה ולפסוק, שלעולם הן צטרפין, אלא אם כן שהא מתחלת שתיה אשונה עד סוף שתיה אחרונה, יותר מכדי אכילת רס,
6. ll the shiurim articulated in this chapter are only as to ones ability for a *chatas*. As far as the prohibition goes, even if one te or drank a minimal amount, one has violated a Torah rohibition. he same is true with regards to all Torah prohibitions that have hiurim, that even any amount is prohibited by the Torah.	ריב, טז ל שיעורין הללו שנתבארו בסימן זה, לא נאמרו לא לענין חיוב חטאת. אבל לענין איסור, אפילו כל כל שהוא ושתה כל שהוא, הרי עשה איסור מן תורה. ן הדין בכל איסורין שבתורה, שנאמר בהם יעורים, שאפילו במשהו מהן, יש איסור מן תורה.
Chapter 613 **The prohibition of bathing on Yom Kippur**	תריג איסור רחיצה ביום הכיפורים ובו כ"א סעיפים
ow do we define bathing? he Chachomim prohibited all pleasurable bathing on Yom ppur. One is therefore prohibited to wash even a part of the	ריג, א חיצה כיצד?

ody, whether in warm or cold water. Even to stick a finger into ater is prohibited. owever, if your hands or feet or any other part of your body ere soiled with mortar or *tzoah*, or you had a bloody nose that ripped, you are permitted to wash the affected area, since the tention is not for pleasure. One needs to be carful to wash only e soiled areas.	ל רחיצה של תענוג, אסורה ביום הכיפורים. פיכך אסור לרחוץ מקצת גופו ככל גופו. בין חמין, בין בצונן. ואפילו להושיט אצבעו במים סור. בל אם היו ידיו או רגליו או שאר מקום בכל גופו לוכלך בטיט, או בצואה, או שנטף דם מחוטמו, ותר לרחצו. כיון שאינו מתכוין לתענוג. רק יזהר, שלא ירחוץ אלא מקום המטונף בלבד.
hen a person awakes from his sleep on the morning of Yom ppur, he washes his hands 3 times and says the blessing "al etilas yadayim". One needs to be careful to only wash his fingers p till the place where the fingers tie to the hand. One should not tend to enjoy the washing, only to remove the bad spirit from s hands. fter drying your hands with a cloth, you pass the cloth over your yes to remove the *chevlei sheinah*.	ריג, ב ן בבוקר, כשניער משינתו, נוטל ידיו ג' פעמים. ברך על נטילת ידים. ויזהר שלא יטול אלא עד וף קשרי אצבעותיו. ולא יכוין להנאת רחיצה, רק העביר הרוח רעה מעל הידים. לאחר שניגב ידיו במפה, מעביר המפה על גבי יניו להעביר מהם חבלי שינה.
there is dirt on your eyes that you would normally wash of, you n wash it of on Yom Kippur as well. he custom is to be stringent and not to wipe down ones face nd eyes with water; this applies even to a person who is a *tenis*. If there is *shmutz* on your face or eyes, than any person is oowed to wash it down as they do all year round.	ריג, ג גם יש לכלוך על גבי עיניו, ודרכו לרחצם בכל נות השנה, רוחץ אותם כדרכו, ואינו חושש. מנהג הוא להחמיר, שאפילו מי שהוא איסטניס, ין מקנח פניו, ולא עיניו במים. אלא אם כן יש פלוף על פניו או על גבי עיניו, שאז מותר לכל דם לרחוץ כדרכו בכל השנה.
after doing his needs, his hands got dirty from *mey raglayim* or *oah*, he is permitted to wash his hands up till where his fingers nnect to the palm. This is allowed because a: he is washing to move the dirt from his hands and b: to have clean hands when aying the blessing of "*asher yatzar*". his hands did not get dirty, he should not wash his hands at all. or it is permissible to make the blessing of *asher yatzar* without *etilas yadayim*, since his hands are not dirty. owever, it is best for one to intentionally get his hands dirty, this ay he will have to wash them, and then the *beracha* of *asher atzar* will be recited with clean and pure hands.	ריג, ד ם הטיל מי רגלים ושפשף בידיו להעביר הנצוצות על רגליו. או שעשה צרכיו וקינח בידו. מותר לו רחוץ ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו, להעביר מהן לכלוך. וכדי לברך אשר יצר בידים נקיות. בל אם לא שפשף, ולא קינח בידו, לא יטול ידיו לל. שמותר לברך אשר יצר, בלא נטילת ידים. ון שלא נתלכלכו ידיו.

	הרוצה ליטול ידיו קודם שיברך אשר יצר, ישפשף ידו, ויקנח. כדי שיצטרך ליטול ידיו. וכן נכון עשות, כדי לברך אשר יצר בידים נקיות וטהורות.
he restriction of washing your hands after using the facilities, (if ou did not get your hands dirty), is only on the night of Yom ippur after you finished davening. But before the davening in he morning or during the davening all day, even without getting our hands dirty, one is permitted to wash his hands up till *shrey etzbeosov*. For it is a mitzvah to daven with pure hands hat were washed.	ריג, ה מה דברים אמורים, בליל יום הכיפורים אחר תפלה. אבל קודם התפלה, או ביום שמתפללין ל היום. אם הטיל מים, אע"פ שלא שפשף בידיו. ו שעשה צרכיו, אע"פ שלא קינח בידו, מותר טול ידיו עד סוף קשרי אצבעותיו. שמצוה התפלל בידים טהורות ברחיצה. שנאמר, "הכון קראת אלהיך ישראל".
lso a Kohen before going up to *duchen*, washes his hands, even hough he has washed his hands before the prayers. Also the Levi an wash his hands on Yom Kippur. (Where the custom is for the evi to wash his hands before washing the Kohen's hands), since e is not intending for pleasure. herefore, also a person coming from the road and his feet are eak, is permitted to wash them, since his intention is only for ealing.	ריג, ו ן כהן העולה לדוכן, נוטל ידיו, אע"פ שנטל ידיו ודם התפלה. וכן הלוי, במקום שנוהגין שהלוי טל ידיו קודם שיוצק מים על ידי הכהן. מותר לו טול ביום הכיפורים. כיון שאינו מתכוין לתענוג. לפיכך הבא מן הדרך ורגליו כהות, מותר לרחצן. ון שאינו מתכוין אלא לרפואה. וכן כל כיוצא בזה.
n Yom Kippur it is prohibited to wash ones mouth.	ריג, ז סור לרחוץ פיו ביום הכיפורים.
ne, who is going for a mitzvah, is permitted to pass through ater up till his neck, both on his way there and on his return. ne does not have to worry about the prohibiting of bathing, ecause a: he is going for a mitzvah and b: he is not intending for leasure. He must however do it in a way which is different than weekday. E.g. not to put his hands through the bottom of the irt in order to raise his shirt above the water, as people passing rough water usually do. This change is necessary, so that he will emember that this day is not a week day and he will not istakenly squeeze his garments.	ריג, ח הולך לבית המדרש. או להקביל פני אביו, או פני בו, או מי שגדול ממנו בחכמה. או לצרכי שאר צות. יכול לעבור במים עד צוארו. בין בהליכה, ין בחזרה. ואין חושש משום איסור רחיצה ביום כיפורים, כיון שהולך לדבר מצוה. ועוד שאינו תכוין לתענוג. בלבד שיעשה שינוי מכל עובר במים בחול. דהיינו לא יוציא ידיו מתחת שפת חלוקו, כדי להגביה לוקו מעט כמו שעושין כל עוברי במים בחול. כדי ע"י השינוי, יזכור שהיום אינו חול, ולא יבוא סחוט את בגדיו.

he above allowance is only in a pool of water, but a river whose aters run fast and they have currents, even in the weekday it is rohibited to pass there, because of danger. This is even if the ater is only a bit above your hips.	ריג, ט מה דברים אמורים, באמת המים, שאין מימיו דפים מהר. אבל נחל שמימיו רודפין מהר, שוטפין, אף בחול אסור לעבור בו, אפילו אין מים מגיעין לו אלא מעט למעלה ממתניו, מפני סכנה. שלא ישטפוהו המים.
0. he allowance to go through water for a mitzvah is only to pass rough in the water itself. It is however prohibited to pass rough water in a small boat, even for a mitzvah.	ריג, י ין היתר לעבור במים לדבר מצוה, אלא כשעובר מים עצמן. אבל לעבור בספינה קטנה, אסור, פילו לדבר מצוה.
1. teacher is not permitted to pass through water to greet his udent. This applies even to one's equal is wisdom. However if ou wish to ask a halakha matter of your friend or student, which they may have learnt from other leading Rabbis) or if you re going to teach students, (where they cannot come to you), hen you may go and return while passing in water.	ריג, יא רב אסור לעבור במים כדי לקבל פני תלמידו. אפילו להקביל פני חבירו אסור. אם אין חבירו דול ממנו בחכמה. אבל אם רוצה לשאול דבר לכה מחבירו או מתלמידו שלמד גם אצל חכמים חרים. ואין צריך לומר אם הולך ללמוד עם למידים. כגון שאין התלמיד יכול לבא אצלו, ותר לו לעבור במים בהליכה ובחזרה.
2. ne who is going to guard his fruits, is permitted to pass through ater. Because the Rabbis allowed a person to pass through ater to protect his money. However, he may not return, for here is no money loss for him to stay there until after Yom ppur.	ריג, יב הולך לשמור פירותיו, מותר לו לעבור במים. ע"פ שאין מצוה בהליכתו, מכל מקום משום פסד ממונו, התירו לו לעבור. אבל בחזרתו, אסור עבור. שאין בכך הפסד ממון, אם לא יחזור מקומו, עד לאחר יום הכיפורים.
3. he only way one is allowed to pass through water is, when there no other way to reach his destination but through passing in he water. If there is another way to circle the water, even though is longer, he should rather increase his walking and not pass rough the water.	ריג, יג ף במקום שהתירו לו לעבור במים, לא יעבור, לא אם כן אין לו דרך אחרת שיכול להגיע למחוז פצו, אם לא יעבור במים. אבל אם יש לו דרך חרת, להקיף את המים, אפילו היא ארוכה מזו, וטב שירבה בהילוך, להקיף את המים, ואל עבור במים. שיש כאן חשש רחיצה. ועוד, שהוא רוב לבוא לידי סחיטה.

4. ne may cool off with mortar that is just a little moist, as long as is not *tofeiach al menas lehatfiach*. Such a small amount is not cluded in the prohibition of bathing.	ריג, יד ותר להצטנן בטיט. אע"פ שיש בו קצת לחלוחית. ין בו משום איסור רחיצה.אבל אם יש בו כל כך חות, עד שאם יניח עליו ידו, תעלה בה לחות כל ר, עד, שאם ידביקנה לידו אחרת תדבק בה לחות שקבלה מן הטיט. וזהו נקרא טופח על נת להטפיח. אסור להצטנן בו. מפני שזהו כרוחץ מים.
5. ne is allowed to cool off with all kinds of fruits and all kinds of essels, for the only prohibition is against bathing in water. ne is however not permitted to cool off with vessels that are led with water, because the vessels might move and pour water n his body. He may end up bathing on Yom Kippur.	ריג, טו מותר להצטנן בכל מיני פירות, ובתינוק. ובכל מיני לים הריקים. בין שהם של כסף וזהב, בין שהם ל חרס. שלא אסרו אלא רחיצה במים. אבל סור להצטנן בכלים שיש בהם מים, אפילו אינן לאים. שמא יתנענעו הכלים, וישפכו המים שבהן ל גופו. ונמצא רוחץ ביום הכיפורים.
6. n Yom Kippur one should be stringent and not cool off with a owel, even though it is already dry from the water that was on it uring the daytime.	ריג, טז יום הכיפורים יש להחמיר מלקנח במפה להצטנן, ף בבמה שנגובה מן המים שהיו עליה מבעוד ם.
7. person who is sick, even if he is not in danger, may bathe as he sually does.	ריג, יז ולה, אע"פ שאין בו סכנה, מותר לרחוץ כדרכו ביום כיפורים.
8. bride during her first 30 days of marriage is permeated to wash er face.	ריג, יח כלה אחר נישואיה, מותרת לרחוץ פניה ביום כיפורים. לפי שהיא צריכה להתנאות, עד שתתחבב על בעלה. וכל שלשים יום לחופתה, יא קרויה כלה.
9. ne who sees keri, is prohibited from going to the mikvah or ouring 9 kavin on himself. the keri is still moist, you use a cloth to wipe it down. If it dried your skin got dirty, you wash off only the dirty spots.	ריג, יט י שראה קרי ביום הכיפורים. בזמן הזה, שבטלה קנת עזרא, שתיקן טבילה לבעל קרי, אסור לו טבול, או לשפוך עליו תשעה קבין.

פילו מי שנוהג כך בכל ימות השנה, לא ינהג כן יום הכיפורים. שאין מנהג להתיר את האסור, לא לאסור את המותר. לא אם הקרי עדיין הוא לח, מקנחו במפה, ודיו. אם נתייבש כבר, או שנתלכלך בבשרו, רוחץ מקומות המלוכלכין שבו לבד, ומתפלל.	
ריג, כ סור לאשה לטבול בליל יום הכיפורים, אפילו גיע זמן טבילתה בלילה זו.	0. women is prohibited from going to the mikvah on the night of om Kippur, even it is the immersion night.
ריג, כא בל אשה הלובשת לבנים ביום הכיפורים, מותרת רחוץ קצת בין ירכותיה, בין בחמין בין בצונן, דכיון ע"י רחיצה זו היא ממהרת לטבול ולשמש, א"כ היא חיצה של מצוה, וכבר נתבאר שכל רחיצה של מצוה ותרת ביום הכיפורים, ולא אסרו אלא כשמתכוין תענוג.	1. owever, a woman during her days of wearing white, is ermitted to wash herself a little, with warm or cold water. This is alled a mitzvah, since this will enable her to more quickly use he mikvah and be with her husband.
תריד דיני סיכה ונעילת הסנדל ביום הכיפורים ובו י"א סעיפים	
ריד, א יכה כיצד? סור לסוך מקצת גופו, ככל גופו. ואם היה חולה, פילו אין בו סכנה, או שיש לו חטטין בראשו, סך דרכו, ואינו חושש. שלא אסרו אלא סיכה של ענוג. בל בלא שום חולי, אפילו אינו מתכוין לתענוג, לא להעביר את הזוהמא, אסור. אינו דומה לרחיצה, שכל שאינו מתכוין לתענוג, ותר? לפי שהסיכה מתענגין בה יותר מתענוג חיצה. לפיכך החמירו בה יותר. (ואסרו אף שאינו מתכוין לתענוג). אלא אם כן שהסיכה אינה ל תענוג כלל. כגון שסך לרפואה.	

יד, ב עילת הסנדל כיצד? סור לנעול מנעל של עור, וסנדל של עור, אפילו רגלו אחת. ואין חילוק בין ביתו לרשות הרבים, כל מקום אסור. ואפילו סנדל של עץ, ומחופה ור, אסור. אפילו מי שהוא קיטע, אסור לו ללבוש קב שלו. פירוש מי שנקטעו רגליו, עושה לו דפוס, כמין גל, וחוקק בו בית קיבול, ומניח ראש שוקו בתוכו) ם הוא מחופה עור. מי שאפשר לו, טוב להחמיר בסנדל של עץ, אפילו ינו מחופה עור.	
ריד, ג בל מותר לנעול סנדל או מנעל של גמי, ושל קש, של בגד, או של שאר מינים.	
ריד, ד טוב להחמיר כהסברא שאוסרין לכרוך בגד קשה ביב רגליו לצאת בו לרשות הרבים, אלא אם כן ולך לדבר מצוה, או לשאר דבר הכרחי לו, ביום הוא. והוא מפונק. ואין די לו בלבישת אנפלאות. פני שהן עשויין מבגד רך. אז התירו לו לצאת רשות הרבים בבגד קשה, וכרוך סביב רגליו. בל לצאת לרשות הרבים באנפלאות של בגד, ותר בכל ענין, לדברי הכל. כיון שלובשן דרך בישה. הוא הדין, שמותר לצאת בכל מין מנעל שאינו של ור, אפילו לרשות הרבים. ותר לעמוד ביום הכיפורים על גבי כרים וכסתות. פילו הן של עור. שאין זה הנאת דרך נעילה. ולא סרו אלא כשהוא מנעיל ברגליו. כל מקום, המחמיר בכרים וכסתות של עור, תבא ליו ברכה.	

מה דברים אמורים שלא בשעת תפלת שמונה שרה, אבל בשעה שמתפלל תפלת שמונה שרה, אסור לעמוד על גבי כרים וכסתות. אפילו ינן של עור. משום שנראה כמתגאה, אם יעמוד ל כרים בשעת תפלה. אבל מותר לעמוד על שאר ברים, חוץ מן כרים וכסתות, אפילו בשעה מתפלל תפלת שמונה עשרה, אם אינו גבוה לשה טפחים מן הארץ.	
ריד, ה יה כל שלשים יום אחר לידתה, מותרת לנעול, ן חולה, אפילו אין בו סכנה, אלא שהצינה קשה . וכן מי שיש לו מכה ברגליו, מותרים לנעול.	
ריד, ו ן אם ירדו גשמים, ורוצה לילך מבית הכנסת ביתו או להיפך. והוא אדם מפונק, ומצטער לכלוך רגליו במי גשמים. מותר לו לנעול. וכשיגיע ביתו או לבית הכנסת, יחלצם. אבל מי שאינו פונק, אסור. אבל אם יש שם רפש וטיט, המנהג סברא זו שמותר לכל אדם לנעול. לפי שהכל שובין מפונקין לענין זה. בל לא כמו שנוהגין רבים מהמון עם, שהולכים רחוב במנעלים, אף שאין שם רפש וטיט. שבאין לבית הכנסת הם הולכים ג"כ במנעלים. ק בהגיעו למקומו, חולץ. ואלו בחשיכה יתהלכו. פושעים נקראו. אם אינן שומעים לקול מוריהם.	
ריד, ז הולך במקום שמצויים עקרבים או שאר דברים נושכין, מותר לו לנעול, אפילו מנעל של עור. אפילו אינו הולך לדבר מצוה, אלא לטייל, מותר נעול, כדי שלא ישכנו עקרב, וכיוצא בו.	
ריד, ח שהולך מביתו לבית הכנסת במנעלים, לא ילך הן בבית הכנסת. וכן לא יניחם בבית הכנסת	

גלוי. לפי שלכלוך שעל גבי המנעלים, הוא זלזול בית הכנסת ביום קדוש כזה, שחייבים לכבדו כסות נקיה, ובכל דבר טהרה. אלא יניחם במקום וצנע בבית הכנסת, שלא יראו. או ישלחם לביתו, ם אפשר לו.	
ריד, ט מהלך בדרך, אע"פ שבתשעה באב, מותר נעילת הסנדל. ביום הכיפורים, אסור.	
ריד, י ן מטעם זה, ההולך בין הנכרים, וחושש שלא לעיגו עליו, אע"פ שבתשעה באב מותר לנעול, יום הכיפורים אסור	
ריד, יא ל מקום שמותר לנעול, טוב שיחליף מנעל של מאל בימין, ושל ימין לשמאל	

